

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518200341
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2518200341.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačejaja, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, adresa sídla Bratislava, Pribinova 25, zast. splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO 47 233 516, adresa sídla Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému: G. T., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu T. č. XXX, o 1.910,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 5. februára 2020 č.k. 4Csp/4/2018-72 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v odvolaní napadnutom výroku II., v zamietajúcej časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 0,04% denne zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 do zaplatenia a vo výroku III. p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.910,88 eur a 5,05%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 1.910,88 eur od 22.8.2019 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), a v časti o zaplatenie 5,05%-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 do 21.8.2019, v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 až do zaplatenia a v časti o zaplatenie sumy 91,94 eur žalobu zamietol (výrok II.).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania mal za dokázané, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500110131, podpísanej žalovaným dňa 2.4.2015 a žalobcom dňa 9.4.2015 (ďalej len "Zmluva") žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur a žalovaný sa zaviazal ho žalobcovi vrátiť v 36. mesačných splátkach po 53,08 eur s tým, že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola 2.060,88 eur, RPMN za úver bola uvedená vo výške 26,84%, ročná úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 17,77%, priemerná RPMN za úver bola uvedená vo výške 34,42%. Zároveň zmluva obsahovala dohodu o revolvingu za nasledovných podmienok: Poskytnutá čiastka revolvingu: 1.005 eur; Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 2.060,88 eur; Predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 26,84%; Ročná úroková sadzba revolvingu 17,77%; Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 5,05%.

1.2.2 Oznámením o zosplatnení, zo dňa 26.7.2015 (ďalej len "Oznámenie...") žalobca oznamoval žalovanému zosplatnenie úveru z dôvodu neuhradenia 1. až 3. splátky, k 15. dňu po doručení Oznámenia.... Doručenka o doručení oznámenia žalovanému predložená súdu nebola.

1.2.3 Žaloba spolu s prílohami a procesnom poučení bola doručená žalovanému za použitia ust. § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") dňa 20.08.2019. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril, teda skutkové tvrdenia žalobcu výslovne nepoprel.

1.2.4 Žalovaný žalobcovi neuhradil žiadnu čiastku na splatenie úveru s príslušenstvom.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok veriteľa na vrátenie spotrebiteľského úveru s príslušenstvom podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a ods. 4, § 488, § 494, § 563 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), § 1 ods. 1 a ods. 2, § 9 ods. 1 a 2, ZoSÚ2010 (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu), § 497 Ob.z. (zákon č. 514/2003 Z.z. Obchodný zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa § 544 ods. 1 a ods. 2 a § 39 O.z., nárok veriteľa na úrok z omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 veta prvá a ods. 2 O.z. a nárok veriteľa na náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len v rozsahu uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1.910,88 eur s 5,05%-ným ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 1.910,88 eur od 22.8.2019 do zaplatenia, v ktorej časti žalobe vyhovel, čo však neplatilo pre uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 do 21.8.2019, pre nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 do zaplatenia a v časti o zaplatenie sumy 91,94 eur titulom náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, v ktorej časti žalobu pre jej nedôvodnosť zamietol.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že zmluva má náležitosti podľa ust. § 9 ods. 1 a 2 ZoSÚ2010, teda bola riadne uzatvorená. Je tzv. formulárovou zmluvou, ktorej obsah (zmluvné podmienky a dojednania) žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť.

1.5 Žalobca na základe uzatvorenej zmluvy poskytol žalovanému sumu 1.500 eur za dojednaných podmienok, teda svoju povinnosť voči žalovanému splnil; žalovaný však úver vôbec nesplácal, čím svoju zmluvnú povinnosť porušil, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovanému bolo doručené odstúpenie od Zmluvy (spolu s podanou žalobou) dňa 20.8.2019; v zmysle ust. § 563 O.z. mal dlh zaplatiť veriteľovi dňa 21.8.2019, čo neurobil, a dňom 22.8.2019 sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Preto súd žalovaného zaviazal na plnenie uvedené vo výroku I. rozsudku.

1.6 Podanou žalobou sa žalobca domáhal (s poukazom na čl. 8., bod 8.1. zmluvy) okrem iného aj nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Účelom zmluvnej pokuty je zabezpečenie splnenia zmluvnej povinnosti. Obvykle sa ňou sankcionuje porušenie základnej povinnosti z uzavretej zmluvy. Pri dojednaní zmluvnej pokuty je potrebné dbať na to, aby nešlo o dojednanie nedovolené, teda také, ktoré by svojim obsahom alebo účelom odporovalo zákonu alebo ho obchádzalo, alebo sa priečilo dobrým mravom, pretože takéto ustanovenie v zmluve by bolo absolútne neplatné (§ 39 O.z.). Dojednanie zmluvnej pokuty v zmysle ust. § 544 O.z. predpokladá zhodný prejav vôle zmluvných strán, nepostačuje zahrnutie klauzuly o zmluvnej pokute do predtlačenej unifikovanej zmluvy (príp. do jej dodatku či VOP), nakoľko celkom jednoznačne ustanovenie o zmluvnej pokute zakotvené do "formulárovej" zmluvy, jej "formulárového" dodatku či Všeobecných obchodných podmienok nie je prejavom zhodnej vôle zmluvných strán, ale prejavom vôle iba tej strany, ktorá unifikovanú (tzv. formulárovú) zmluvu, jej (tzv. formulárový) dodatok či Všeobecné obchodné podmienky pripravila; v súdenom spore absentuje zhodný prejav vôle zmluvných strán na dojednaní zmluvnej pokuty. Preto nárok žalobcu na zaplatenie uplatnenej zmluvnej pokuty bolo ako nedôvodný potrebné zamietnuť.

1.7 Pokiaľ ide o nárok na náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky v sume 91,94 eur, tento nebolo možné žalobcovi priznať z dôvodu, že takéto náklady v konaní preukázané neboli.

1.8 O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,8%. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 262 ods. 1 C.s.p. a vecne potrebou priznania žalobcovi nároku na náhradu trov konania v rozsahu jeho úspechu v konaní s tým, že podanou žalobou sa žalobca domáhal priznania mu nároku na zaplatenie sumy 2.002,82 eur (1.910,88 eur + 91,94 eur) a príslušenstva. Úspešný bol v časti o zaplatenie sumy 1.910,88 eur s príslušenstvom (95,4% uplatneného nároku) a neúspešný bol v časti o zaplatenie sumy 91,94 eur (4,6% uplatneného nároku).

Čistý procesný úspech žalobcu potom bol 90,8% (95,4% - 4,6%) a v tomto rozsahu mu súd aj priznal nárok na náhradu trov konania tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku.

2.1 Rozsudok v zamietajúcej časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 do zaplatenia napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca, s návrhom na jeho zmenu priznaním mu aj takto uplatnenej pohľadávky v celom rozsahu, ako i náhrady trov konania v rozsahu 100%, vniac súd prvej inštancie, že tento na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (že žalovaný neprejavil vôľu uzavrieť dohodu o zmluvnej pokute) a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (riadnym neodôvodnením zamietajúcej časti jeho rozhodnutia týkajúcej sa nároku na zmluvnú pokutu).

2.2 Na odôvodnenie svojho odvolania uviedol, že z rozsudku nevyplýva žiaden skutkový záver nadväzujúci na vykonané dokazovanie, podľa ktorého by podpis žalovaného nebol jeho prejavom vôle a teda, že by žalovaný neprejavil vôľu podpísať zmluvu uzavrieť. Z rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd vyslovil, že žalovaný neprejavil vôľu s ustanovením o zmluvnej pokute, ale s inou časťou zmluvy (napríklad o úvere) vôľu prejavil.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal ak odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a f/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolacie námietky vznesené žalobcom nie sú dôvodné.

5. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nevstupoval do procesu modifikácie skutkového stavu, na ktorom je napadnuté rozhodnutie založené a ide o prejednanie právnej otázky a nie skutkovej, nebol daný zákonný dôvod na doplnenie alebo zopakovanie dokazovania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. (a teda ani na nariadenie pojednávania odvolacím súdom). Odvolací súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov v konaní pred súdom prvej inštancie. Možnosť odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania prevzal aj C.s.p.. Nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, ktorého existencia nebola v danom prípade daná. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (Valera Assalino v. Portugalsko z 20. apríla 2002) v prípadoch, kde skutkové okolnosti nie sú sporné a právne otázky sa nevyznačujú osobitnou zložitou, neuskutočnenie ústneho pojednávania nespôsobuje ujmu požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (najmä ak pojednávanie na prvom stupni bolo verejné a vyšší súd prejednáva právne otázky).

6.1 Predmetom konania je žaloba o zaplatenie 1.910,88 eur s 5,05%-ným ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 do zaplatenia, zmluvnej pokuty 0,04% denne zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 do zaplatenia a sumy 91,94 eur. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu v rozsahu uplatnenej pohľadávky 1.910,88 eur s 5,05%-ným ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 1.910,88 eur od 22.8.2019 do zaplatenia vyhovel a v ostatnej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

6.2 Predmetom odvolacieho konania je posúdiť opodstatnenosť námietok odvolateľa, že súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam o neexistencii platnej dohody sporových strán o zmluvnej pokute a že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to riadnym neodôvodnením rozsudku v zamietajúcej časti nároku žalobcu na zmluvnú pokutu. Ostatná zamietajúca časť výroku II. rozsudku (nárok žalobcu na úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne počítaný zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 do 21.8.2019 a nárok žalobcu na zaplatenie sumy 91,94 eur) nebola odvolaním napadnutá a tak ani nebola predmetom prieskumu odvolacím súdom.

7. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Odvolacie argumenty žalobcu smerovali k zamietnutému nároku na zmluvnú pokutu. V tejto súvislosti ako prvé namietal, že prvoinštančný súd zle posúdil, že predmetná zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve nebola individuálne dojednaná.

8.1 Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a jej dodatku podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že text zmluvy a dodatku bol dopredu pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, a údaje o požadovanom a schválenom spotrebiteľskom úvere (informatívny údaj o mesačnej platbe, poskytnutá čiastka úveru, splatnosť úveru / počet splátok, mesačná splátka vrátane úrokov, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, predpokladaná RPMN za úver, ročná úroková sadzba úveru, priemerná RPMN za úver, poskytnutá čiastka revolvingu, celková čiastkach pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ročná úroková sadzba revolvingu a poplatok za poskytnutie úveru). Žalovaný ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v uvedenej zmluve a jej dodatku preto s poukazom na cit. ust. § 53 ods. 2 O.z. i čl. 3 bod 2 Smernice 93/13/EHS, nemožno považovať za individuálne dojednané (ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie). Je nesporné, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute (bod 8. zmluvy). Mohol iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute.

8.2 Samotná skutočnosť, že žalovaný ako spotrebiteľ zmluvu podpísal, rozhodne nemôže znamenať možnosť spotrebiteľa ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Podstatným totiž je, že v danej uzavretej spotrebiteľskej zmluve predmetná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute bola navrhnutá vopred dodávateľom a i keď spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohol a nebol schopný ovplyvniť podstatu tejto podmienky, resp. jej obsah a dosiahnuť dojednanie nižšej zmluvnej pokuty, príp. aby zmluvná pokuta bola dojednaná za iných podmienok, príp. aby nebola dojednaná vôbec.

8.3 S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd je názoru, že predmetné zmluvné podmienky v podobe dojednaní o zmluvnej pokute rozhodne neboli individuálne dojednané a preto táto odvolacia námietka žalobcu neobstojí. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na žalobcovi ako dodávateľovi. Žalobca ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že predmetné zmluvné podmienky v podobe dojednaní o zmluvnej pokute rozhodne neboli individuálne dojednané, preto podliehajú súdnej kontrole s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

9.1 Pokiaľ ide o námietku o nesprávnom procesnom postupe znemožňujúcou žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) a to riadnym neodôvodnením rozsudku v zamietajúcej časti nároku žalobcu na uplatnenú zmluvnú pokutu odvolací súd uvádza:

Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016).

9.2 Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka/sporovej strany konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho/jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania/sporová strana bol/a pred všeobecným súdom úspešný/á, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho/jej požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolacia námietka žalobcu, týkajúca sa nedostatku obsahových náležitostí napadnutého rozhodnutia, ako i jeho arbitrárnosti, preto nemohla obstať, rovnako ako ani argument o porušení práva na spravodlivý proces.

10. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty 0,04% denne zo sumy 1.910,88 eur od 16.8.2015 do zaplatenia ako vecne správne potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 C.s.p. rozhodol i o náhrade trov konania.

11.1 V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C.s.p.), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11.2 Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčíslil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

11.3 Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

11.4 Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C.s.p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcou. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

12. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).